

Übersetzung

STAATSRAT

Gesetzgebungsabteilung

Gutachten 58.870/4
vom 29. Februar 2016

über

einen Dekretvorentwurf der Deutschsprachigen Gemeinschaft
„zur Zustimmung zu dem Sitzabkommen samt Briefwechsel
zwischen dem Königreich Belgien und der Internationalen
Kriminalpolizeilichen Organisation - INTERPOL (O.I.C.P.
INTERPOL), geschehen zu Lyon am 14. Oktober 2014 und zu
Brüssel am 24. Oktober 2014“

Am 2. Februar 2016 wurde der Staatsrat, Gesetzgebungsabteilung, von dem Ministerpräsidenten der Regierung der Deutschsprachigen Gemeinschaft darum gebeten, innerhalb einer Frist von dreißig Tagen, ein Gutachten über einen Vorentwurf eines Dekretes ,zur Zustimmung zu dem Sitzabkommen samt Briefwechsel zwischen dem Königreich Belgien und der Internationalen Kriminalpolizeilichen Organisation - INTERPOL (ICPO INTERPOL), geschehen zu Lyon am 14. Oktober 2014 und zu Brüssel am 24. Oktober 2014‘ abzugeben.

Der Vorentwurf wurde von der vierten Kammer am 29. Februar 2016 untersucht. Die Kammer setzte sich zusammen aus Pierre LIÉNARDY, Kammerpräsident, Martine BAGUET und Bernard BLERO, Staatsräte, Christian BEHRENDT und Jacques ENGLEBERT, Beisitzer, und Colette GIGOT, Kanzler.

Der Bericht wurde von Véronique SCHMITZ, Auditor, vorgelegt.

Das Gutachten, dessen Wortlaut nachstehend wiedergegeben ist, wurde am 29. Februar. 2016 abgegeben.

*

Da der Begutachtungsantrag aufgrund von Artikel 84 § 1 Absatz 1 Nr. 2 der koordinierten Gesetze über den Staatsrat eingereicht wurde, beschränkt sich die Gesetzgebungsabteilung gemäß Artikel 84 § 3 der o.a. koordinierten Gesetze darauf, die Rechtsgrundlage des Vorentwurfs, die Befugnis des erlassenden Organs sowie die Einhaltung der vorangehenden Formvorschriften zu untersuchen.

Was diese drei Aspekte betrifft, sind über den Vorentwurf folgende Bemerkungen zu formulieren.

UNTERSUCHUNG DES SITZABKOMMENS

In dem am 21. April 2015 abgegebenen Gutachten 57.095/VR über einen Vorentwurf, der das Dekret vom 30. Oktober 2015 ‘houdende instemming met het zetelakkoord, met uitwisseling van brieven, tussen het Koninkrijk België en de Internationale Organisatie voor Criminele Politie - INTERPOL (O.I.C.P. - INTERPOL), ondertekend te Lyon op 14 oktober 2014 en te Brussel op 24 oktober 2014’¹ geworden ist, hat die Gesetzgebungsabteilung in vereinigten Kammern die folgenden Bemerkungen formuliert:

„ONDERZOEK VAN HET AKKOORD

Aanhef

4. In de aanhef van het Akkoord wordt vermeld dat het Koninkrijk België wordt vertegenwoordigd door de federale Regering, de Vlaamse Regering, de Franse Gemeenschapsregering, de Waalse Regering, de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Regering van de Duitstalige Gemeenschap.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft al bij herhaling opgemerkt dat zulke formuleringen zo moeten worden opgevat dat ze ook slaan op de Franse Gemeenschapscommissie, aangezien die ter uitvoering van artikel 138 van de Grondwet bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uitoefent.² Met het oog op de rechtszekerheid was het echter beter geweest dat dit uitdrukkelijk in de aangehaalde formule was vermeld.³

¹ *Parl. Dok.*, Fl. Parl., 2014-2015, Nr. 393/1, S. 21-26.

² *Fußnote Nr. 2 aus dem zitierten Gutachten*: Zie bijvoorbeeld adv.RvS 54.747/VR van 27 januari 2014 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de ordonnantie van 3 april 2014 ‘houdende instemming met : het Zetelakkoord tussen het Koninkrijk België en de Wereldorganisatie voor Dierengezondheid, ondertekend te Brussel, op 14 maart 2013’, opmerking 3 (Parl.St. B.H.Parl. 2013 14, nr. A 509/1, 7) en adv.RvS. 56.731/VR van 19 november 2014 over een voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Zustimmung zu dem Sitzabkommen zwischen dem Königreich Belgien und dem Internationalen Institut für Demokratie und Wahlhilfe, geschehen zu Brüssel am 15. Mai 2014’, opmerking 2.

³ *Fußnote Nr. 3 aus dem zitierten Gutachten*: De Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van haar kant behoort niet uitdrukkelijk te worden vermeld, aangezien ze slechts beperkte bevoegdheden heeft op internationaal gebied en ze met name niet bevoegd is om verdragen te sluiten (zie artikel 135 van de Grondwet, artikel 63 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 ‘met betrekking tot de Brusselse instellingen’ en artikel 16, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’).

Artikel 23

5. In artikel 23, lid 2, van het Akkoord wordt bepaald dat de Minister van Financiën van de Belgische Regering (lees: van de federale Regering) de grenzen en de toepassingsvoorwaarden vastlegt van die bepaling (recht van bepaalde ambtenaren van het Verbindingsbureau om tijdens een periode van twaalf maanden na de eerste opname van hun functie hun meubelen en hun persoonlijk voertuig vrij van douanerechten en belasting over de toegevoegde waarde in te voeren of aan te kopen).

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft er in dit verband in het verleden aan herinnerd dat uit het legaliteitsbeginsel in fiscale zaken voortvloeit dat de wetgever zelf alle wezenlijke elementen dient vast te stellen aan de hand waarvan de belastingschuld van de belastingplichtige kan worden bepaald, zoals de categorieën belastingplichtigen, de grondslag van de belasting, de aanslagvoet, en de eventuele vrijstellingen of verminderingen, en dat derhalve een delegatie van bevoegdheid aan de Regering – a fortiori aan een minister – die betrekking heeft op het bepalen van één of meer van die elementen, in beginsel ongrondwettig is.⁴ De aan de minister bevoegd voor Financiën toegekende delegatie is derhalve enkel toelaatbaar zo ze betrekking heeft op het bepalen van praktische regels voor de toepassing van de genoemde verdragsbepaling, en niet zo ze betrekking heeft op de genoemde essentiële elementen.

Artikel 34

6. Artikel 34, tweede alinea, van het Akkoord luidt:

“Het Akkoord treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de laatste kennisgeving, met terugwerking tot de datum van de vestiging in België van het Bureau van INTERPOL op 1 januari 2012, tenzij voor wat betreft de artikels 3 en 20.4.”

In zoverre de artikelen 3 en 20, lid 4, van het Akkoord, die betrekking hebben op de immuniteiten die worden verleend, van die terugwerkende kracht worden uitgesloten, rijzen uiteraard geen juridische bezwaren. De rechtsgeldigheid van reeds ingestelde vervolgingen of van andere jurisdictionele handelingen, bedoeld in die verdragsbepalingen, blijft immers behouden.

Dit is evenwel anders voor de immuniteiten die niet zijn vervat in de zo-even genoemde bepalingen (namelijk de immuniteiten bedoeld in de artikelen 18, 19 en 21 van het Akkoord). De terugwerkende kracht zou immers de regelmatigheid van vervolgingen of procedures die reeds zouden zijn aangevat, kunnen aantasten en aldus de rechtszekerheid en inzonderheid de rechten van de betrokken derden in het gedrang kunnen brengen.⁵ Om die redenen dienen alle immuniteiten te worden uitgesloten van het toepassingsgebied van de terugwerkende kracht die wordt verleend bij artikel 34, tweede alinea, van het Akkoord.

⁴ Fußnote Nr. 4 aus dem zitierten Gutachten: Zo bijvoorbeeld adv.RvS 56.731/VR, opmerking 3.

⁵ Fußnote Nr. 5 aus dem zitierten Gutachten: Adv.RvS 56.731/VR, opmerking 4.3.

Door het verlenen van terugwerkende kracht wordt overigens ook niet het oogmerk bereikt dat bepaalde bij het Akkoord verleende immuniteiten vanaf de datum van vestiging van het Verbindingsbureau toepassing zouden kunnen vinden. Overeenkomstig het arrest van het Hof van Cassatie van 12 maart 2001 inzake de *Liga van Arabische Staten* ⁶ mag de Belgische rechter zich immers niet onbevoegd verklaren wegens een immuniteit die is bepaald in een verdrag dat reeds is gesloten, maar waarmee de bevoegde parlementen nog niet hebben ingestemd. Bovendien moet worden opgemerkt dat net zoals het verlenen van terugwerkende kracht aan immuniteiten het niet steeds mogelijk maakt om bepaalde handelingen te regulariseren, de terugwerkende kracht het evenmin mogelijk maakt dat handelingen ongedaan worden gemaakt: daarbij kan onder meer worden gedacht aan de onmogelijkheid om een aanhouding of een inbeslagname van officiële documenten met terugwerkende kracht ongedaan te maken (zie bijvoorbeeld artikel 18, a) en c), van het Akkoord).⁷

Slotbepaling

7. Op het einde van de Nederlandse versie van het Akkoord, na artikel 34 ervan, wordt vermeld dat het Akkoord is opgemaakt “in tweevoud, in de Nederlandse, Engelse en Franse taal, zijnde de Franse en de Engelse teksten rechtsgeldig”.⁸

Gevraagd om te preciseren wat het statuut is van de Nederlandse taalversie van het Akkoord, antwoordde de gemachtigde:

“Overeenkomstig artikel 33.1 Weens Verdragenverdrag is het zetelakkoord weliswaar geauthentiseerd in het Frans, Engels en Nederlands, maar heeft het slechts rechtskracht in de twee eerste talen (officiële werktalen van Interpol). De Nederlandse taalversie wordt dus niet gehanteerd voor de uitlegging van het verdrag.”

De Nederlandse tekst van de genoemde formule dient in het licht van deze verklaring te worden aangepast of te worden gelezen.“.

Dieselben Bemerkungen gelten *mutatis mutandis* für das Sitzabkommen.

UNTERSUCHUNG DES DEKRETVORENTWURFS

1. Über den Dekretvorentwurf ist keine Bemerkung zu formulieren.

⁶ Fußnote Nr. 6 aus dem zitierten Gutachten: Cass. 12 maart 2001, S.99.0103.F, *Liga van Arabische Staten*.

⁷ Fußnote Nr. 7 aus dem zitierten Gutachten: Adv.RvS 56.731/VR, opmerking 4.4.

⁸ Fußnote Nr. 8 aus dem zitierten Gutachten: In de Franse taalversie “en deux exemplaires, en langues française, anglaise et néerlandaise, les textes anglais et français faisant foi”, en in de Engelse taalversie “in duplicate, in the English, French and Dutch languages, the French and English texts being equally authentic”.

2. Unter Berücksichtigung der o.a. Bemerkung 7 wird der Verfasser des Vorentwurfs dafür sorgen, dass dem Parlament zusätzlich zu der deutschen Übersetzung eine authentische, ebenfalls in einer der Arbeitssprachen der betreffenden internationalen Organisation formulierte Fassung⁹ unterbreitet wird.

Dasselbe gilt für die Schreiben vom 14. und 29. Januar 2014, denen mit dem Dekretvorentwurf zugestimmt werden soll, und für deren Übersetzung.¹⁰

Selbstverständlich wird das Ganze mit dem Zustimmungsdekret im *Belgischen Staatsblatt* veröffentlicht werden.

DER KANZLER

DER PRÄSIDENT

Colette GIGOT

Pierre LIÉNARDY

Das Gutachten wurde unter der Aufsicht von Roger WIMMER, Erster Auditor, übersetzt.

DER HAUPTKANZLER,

Danièle LANGBEEN

⁹ Siehe *Principes de technique législative – Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires*, www.staatsrat.be, unter „Technique législative“, Empfehlung Nr. 209, A.

¹⁰ Siehe das o.a. Gutachten 57.095/VR.